

πᾶσι τὰ φθινύει, καὶ συνδράμει εἰς ἀδελ-
φότητα. Τὴν περίεσσαν ταύτην θέλουσιν ἀφελ-
εῖν διὰ ἰδιαιτέραν σπουδὴν, ἀλλ' ἀπατῶνται ἐμφότεροι. ἰπειὸν δὲν διὰ
ἐπὶ πλεὺ τὸ δόγμα τῆς διαίτησης, καὶ εἰ
ἐν ἀντιθέσει ἐρεθίζονται ἐναντίον τοῦ Γρίδα,
ἐνδραϊζόν ἀκολουθῶν τὰς αἰτίας καὶ ἐφελκυστο.
κατὰ δυσχερίαν ἐπασχον κατὰτι εἰ πολῖται
ἐπὶ ἐκκακοτροπισμῶς τοὺς συμπεριέπλεον εἰς
ἐκκαλῆς καὶ ὀχλαγωγίαν. Ἡφουρά τοῦ Γρίδα,
κατὰ τὰς ἀπὸ τὴν Δ. Ε. αὐτοῦ διαταγὰς,
ἐρεκε νὰ παιδεύῃ τοὺς παραίτας, διότι εἰς ἀν-
τιθέσει τὴν φρουρὰν ἐνερπίζειτο ἡ ἀντιθέσις
ἐκκαλῆς. ἀλλ' ἐπειρᾶσθε καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδίου
λογοῦ του ἐπὶ τὸ ὄνομα τῶν Γριδαίων, διὰ νὰ
λαμβάνουν αἰτίαν νὰ καταδύουν ἐναντίον τοῦ
Γρίδα, ἐπικουμένον συμπατριώτου τῶν ἐν Αἰ-
γυπτῷ, ἄλλων σπουδάζων. Οὐδ' ἄλλος Καλοκοτρά-
νης κατατρέχει τὸν Γρίδα, καὶ διότι ζητεῖται
νὰ δώσῃ τὰς κατακρατουμένην πρῶτον τῆς κυ-
ρίας Σπαθίας του. ὡς καὶ δι' αἰρετικισίας κα-
τεδικάζει ὁ κύριος Καλοκοτράνης νὰ δώσῃ μέγα
μέρος, καὶ τὸ ἐπέλοιπον νὰ ἀποφασισθῇ ἀπὸ
ἄλλων αἰρετικισίας.

Ἡ διαίτησις δὲν ἀφέλῃσιν, ἰπειὸν εἰ πατριώ-
ται Ρουμελιώται ἐνδραϊσαν, ὅτι ἔσαν τοῖς ἔλεγον
ὁ Γρίδας. „Μὴν ἀπατᾶσθε ἀδελφοί! εἰ σπου-
δάζω κακὰ δουλεύοντα διὰ τὴν Ρούμελην. διὰ
κατατρέχουν ἡμεῖς, διότι ἐνδ' ἐν φιλήτῳ τὸ
φρούριον δι' ἰδιοκτησίας μου, τὸ φυλάττω ὡς ὑπο-
θήκην διὰ τὴν Ρούμελην, τὸ φυλάττω ὡς κέντρον
τῆς Ρούμελης, ἰπειὸν εἰ σπουδάζω θεορεῖν
τὸ Παλαμῆδι ὡς σκόπελον καὶ θάλασσαν εἰς τοὺς
σκοπεύεται. νὰ μὴς ἀδικήσων θέλουσιν ἡμεῖς τοὺς
καταφανισμένους Ρουμελιώτας. Τὸ Παλαμῆδι
ζητοῦν ἔχει τὸν Γρίδα. τὰ τεκνα τοὺς δίδουν,
μὲ τὸ θέλουσιν. τότε ἡ πόρτι, τοὺς μὲν Πελοπο-

νησίους ὡς ἔλπεται, τοὺς δὲ Ρουμελιώτας οἱ
τάλλων τὸν μὲν μισοῦσιν νὰ ἔχουν. Οἱ οἱ
φιλήτες γράφουν τὸ φρούριον. καὶ ὁ ἔξ Κιό-
ντης τῆς Ελλάδος, τὸ φρούριον κρατῶνται
ἐδελφοί. αὐτὰ δὲ (νὰ ἔχῃτε καὶ τὴν ἀν-
ταρτησίαν. αὐτὰ ἐφελκυσσάτε καὶ φυλάξατε. Οἱ οἱ
αὐτὰ κινεῖται.

Ἡ πεδυνὰ τῆς Μωβισίας δὲν εἶχε παρὰ τὴν
αὐτὸν σκοπεῖν μὲ τὸ Παλαμῆδι. „ἐνδραϊσαν οἱ
πατριῶται, καὶ ἐνδραϊσαν τὸν Γρίδα ἀπὸ τῆς
κρατορίας, δά-α καλὰ τὸ Παλαμῆδι, ἡμεῖς
ἐρεκε ἐνδ', ἄνθρωποι χρειαζόμενοι.

ἡ συνείδησις εἰς τὸ πρῶτον δόγμα

Τὰ ἔδρα τῆς Αμερικῆς ναυα ἔχουν εἰς τὴν
Σκύλλον καὶ Χέρουδον τῆς Δημοκρατίας τοῦ
Νοτιέλου.

Κύριος Χίαν: φθάσαν τὸ Αμερικανὸν Πλαῦν
εἰς τὸν ἔδω λιμένα καὶ κατὰ τὰς ἐδραίας,
τὰς ὁποίας εἶχετε δώσει εἰς τὴν Ἰταλίαν Α.
εὐθὺς ἐπὶ τὴν ὁ πρῶτος νὰ παρενταχθῇ μέσα
εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον μὲ τὰ συστατικά γράμμα-
τά σας, φιλευμένον μετὰ τοῦ Καπιτάνου καὶ
Σπρονόκου διὰ νὰ ἀπέλθῃ ἀπὸ τὸ Νάυπλιον
διὰ τὰς μελλούσας καταχρήσεις. εἰς τὸν αὐτὸν
καιρὸν ἐφθάσει καὶ μία Βίρκα εἰς τὸ αὐτὸ
καράβι, ἔχουσα τοὺς ἐδω Δημιουργοὺς καὶ
μερικὸν ὀπλοφόρους. Ο ἰσχυρὸς Μ. εἰς
τὴν Δημογ. ὁ τὸν παροτρύνει εἰς τοὺς ἐλλεί-
λους καὶ ἀθῶνους Αμερικανούς μεραρχοῦσθαι
κίλακευτικούς λόγους καὶ παρακαλεῖται τοὺς
διὰ νὰ ἔγουν ἔξω νὰ γίνωσιν αὐτόπται τῶν ἐδω
δυσχερίων πτωχῶν, καθὼς καὶ ἐπείσθησαν.
ἐγγύων ἐξω περιεργάζονται εἰς τὰς καλύδας τῶν
πλεον πτωχῶν, καὶ βλέποντες ταῦτα ἔλαβ-
σιν συμπάθειαν. Ο Κύριος Μ. μὲ τοὺς λιποὺς
του ὁπαδῶν ἔχοντας ἰδιαιτέρα τέλη, καὶ διὰ
νὰ τοὺς πείσῃ μὲ εὐκολίαν τοὺς ἐπρόσκαλεσε τὸ

γένημα κινεῖται: ὁ πολυτάλης τρεῖς τὸ
ἔργον ἐκέρχισεν εἰς τὰ γρ 400. Τότε αὐτὸι
εἰ ἀθῶν ὑποχρεῖντες ἀπεράσισαν νὰ δώσουν εἰς
τὸν ἄνδρα Α. πετακέσια βαρέλια ἀλλοῦ καὶ
ἐκτὸς ἰσῆς ἀπὸ τὰ πράγματα, καθὼς καὶ τὰ
δῶσαν καὶ ἀνταρτήσαν. Οὗτοι Α. κύριος τοῦ
ἄνδρα πρῶτος ἐξήγαγε παρὰ τοῦ Δ. μαγοῦ-
τον μαγοῦτον ἀσφαλῆς διὰ νὰ τὰ ἀποθήκῃ, καὶ
τοῦ ἐξῆθ' ἐπὶ ὁπαδίων, τοῦ κυρίου Η.
Κ., ὅτι: εἶναι εἰς τὸν Δημογροντῶν,
εἰς τὸ ἴδιον μαγοῦτον ὁ Α. ἔλα τὰ
πράγματα ὡς εἰς μίαν ἀσφαλῆς. Ἀλλὰ κατὰ
κακίαν τοῦ τυχεροῦ ἐδ' ἐκλεπται τὴν αὐτὴν ὥστα
ἀπὸ τὸ πρῶτον αὐτὸ μὲ τὸ φῶς, τοὺς εἶδαν
οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ ἐπείσθησαν διὰ τὴν εὐτασίαν
καὶ πλησιάζοντες, περιεργάζονται κινεῖται εἰς τὴν
πόρταν τοῦ μαγοῦτον, ἐκτύπησαν τὴν πόρταν
διὰ νὰ τοὺς ἀνέξουν, οἱ δὲ ἔσαν κλέπται ἔσ-
θισαν τὸ φῶς, τότε λοιπὸν εἰ φυλάκες τῆς
εὐτασίας ἐρεθισθέντες ἐκτυπῶσαν τὴν πόρταν
πολλὰ περισσότερον, ὥστε ἐπὶ ἐξελκίσθη ἡ πόρτα
καὶ ἐπείσθησαν τοὺς κλέπτας. οἱ δὲ κλέπται
φρονηθέντες μὴ παρυσωθῆσαι καὶ γενεῖν θάνατον
ἔδωσαν εἰς τοὺς φυλάκας ἐπὶ βαρέλια ἀλλοῦ
καὶ μέρος ἀπὸ τὰς κάσας τῶν ἐνδυμάτων.
Ἡρώας δὲ γενεῖται ἔλαβ' ὁ Α. πρὸς τὸ
μαγοῦτον καὶ εὐρε πόρτας καὶ κάσας τρεῖς
μύρια καὶ ἀνταρτήσαν βαρέλια ἐλλείποντα
κτλ. Ἀφίω νὰ σεχαοῦσε εἰς πείσθη ἀθῶν
καὶ ὄργανον εὐρίσκειτο ὁ δυσχερὴς Α. φῶς ἔχον
κατὰ τοῦ κρατοῦ Γρίδα ὡς τὸν ἐπληροφόρησε.
ὅτι οἱ κρατοῦται τοῦ ἔκαμαν αὐτὰ. ὁ δὲ Γρίδας
χρῆς νὰ παραχθῇ εἰς τὸ παραμικρὸν ἀπεκρίθη
πρὸς τὸν Α. διήκωνος μέσου, ὅτι δύναται
νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ἀλλοῦ καὶ τὰ ρούχα τότε,
ἐπὶ τὸν Α. γενεῖ ἰσχυρὸς νὰ παιδεύσῃ καὶ
αὐτὸν, ὅτι δὲν ἔλαβ' ἀπὸ τοῦ κάμ' ἐν τῷ αὐτοῦ
τοὺς κλέπτας ἐπὶ θέλει τοῦ παροτρύνει ὁ Γρί-
δας. Οὗτοι Α. προδίδονται ὅτι εἶναι δυνατὸν
νὰ φέρωσιν εἰς τὸν ἔδω, ὅτι δὲν ἔλαβ' ὁ
Δ. μαγοῦτον ὁ δὲν καὶ ἄλλων, ὅτι εἶναι ὁ δὲν
μαγοῦτον νὰ μὴ παρυσί σέτε τοὺς κλέπτας,
ἢ νὰ μὴ δῶσ' ἀμέσως δῶτα νὰ τοὺς εὐρε
μέσῳ τοῦ κρατοῦ Γρίδα. Οἱ δὲ Δ. μαγοῦτον
εὐρίσθησαν καὶ ἀναπολόγηται καὶ ἐμεταχειρίζεται
τρόπους καὶ λόγους κίλακευτικούς διὰ νὰ πείσων
καὶ ἰσχυρῶν τὸν Α. ὁ δὲ Α. ἐπι-
μένει καὶ ἰσχυρῶν, ὅτι δύναται μέσῳ τοῦ
Γρίδα νὰ τοὺς δημοσιεύσῃ. Τότε λοιπὸν εἰκό-
ναι Δημογροντῶν σπινθύνεται ἐν τῷ μεταξὺ
τοῦ ἀπεράσισαν τὸν κύριον Μ. νὰ σπῇ
τὸν Α. κατὰ μέρος καὶ νὰ τὸν ἔλθῃ
διδάσκει πρὸς αὐτὸν ἰσχυρὸν ποσότητα χρημάτων,
καὶ εὐτως ἔμεινε μαρμάρει καὶ ἀναπολόγητος
ὁ ἀντιθέσις Α.

3
Αὐτὰ τα τὰ διήκων ἀπ' ὀργῆς τοῦ ὀργισμοῦ
τοῦ πλείονος μέχρι τῆς διαπορῆς τοῦ ἀντιθέσι
εἰς τοὺς πτωχεύς. ἔδω ἀδελφοί τοῦ Μ.
μεταχειρίζονται τὴν ὑποχρέωσιν, εἰς τὸν ἀν-
τιθέσι Α. ἐπείσθησαν σὺν εἰς τὸ μα-
γοῦτον καὶ ἐξήγαγε παρὰ τοῦ Α. νὰ τὸν
ἔλθῃ ἐλαβεῖν εἰς τὸν ἐδω διαλέγη μερικὰ πράγ-
ματα ἀπὸ τοῦ ἰσχυρῶν, ἀλλ' ἐμεταχειρίζεται ποσότητα.
Μία λοιπὸν τῶν ἡμερῶν εὐρε εὐαντίον δὲν ἐν-
τρέψῃ νὰ κλέψῃ τὸ κλεῖδι καὶ ἀμέσως μὲ με-
γάλῃ ταχύτητι νὰ τρέξῃ εἰς τὸ μαγοῦτον νὰ
τὸ ἀνέξῃ ὡς οἰκονόμος κύριος καὶ νὰ διαλέγῃ
ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅσα τοῦ ἔσαν. εὐθὺς λοι-
πὸν φθάσει καὶ ὁ Α. καὶ τὸν εὐρίσκει
φορτωμένον ἀπὸ δάματα πράγματα, ἀπὸ βα-
κία, τραπέζοι, δῶτα, ρούχα, διάφορα κτλ.
ἔδω δυσχερὴς Α. βλέπωντας ἵνα τιμηθῶσιν
ἀνέλπισεν ἔλαβ' ὀπλοηλεκτρικὸς λάμπεται πρὸς
αὐτὸν, ὅτι δὲν ἔλαβ' ἀπὸ τοῦ κάμ' ἐν τῷ αὐτοῦ
ἡ συνείδησις εἰς τὸ πρῶτον δόγμα

Στρατόπεδον τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.
Εκ τοῦ Αρχιστρατηγείου.
Ἡμερολόγιος Διαταγή.

Ο Αρχιστράτηγος κινεποιεῖ ἐπισήμως πρὸς ὅλον τὸ στρατόπεδον ἐπὶ τὸ φεῦρον Βισιλάδι ἐκκυριεύσθαι τὸ ἀπερασμένον Σάββατον, τὴν 17 τρέχοντος, ἀφ' οὗ μία βόμβα πεσοῦσα, ἐκ τοῦ Ατμακινήτου, ἡ Καρτερία, εἰς τὰς πυρτο θήκας του καὶ ἐκ' ῥαγίσας τὸ ἀναποδογύρισε. καὶ οὕτως εἰ ἐν αὐτῷ τοῦρκοι παρεδόθησαν εὐρέθησαν δὲ ἐν αὐτῷ δεκατέσσαρα κανόνια κατὰ τήντην τὴν περίστασις ὁ Καπετὰν Αἰτυγῆ, ὁ Καπετὴν Φαδρὶκος Κυβερνᾶτης τῆς κανανοφόρου, οἱ αξιωματικοὶ καὶ νῆυται ἐφέρθησαν εἰς τρίτον ὥστε εἶναι ἄξιαι τῶν ἐπαίνων τῶν συναδελφῶν των πολεμιστῶν καὶ παντὸς τοῦ στρατοπέδου τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Δραγαμέστον τῇ 19 Δεκεμβρίου 1927

Ο Αρχιστράτηγος
Τσέρζ.

Σύφα 29 Δεκεμβρίου

Εφθασεν εἰς τὴν Μιτυλήνην ἕνας σολίσκος ἀπὸ μίαν κορβέταν καὶ δεκατρία πολεμικὰ βρῖκια, τὸν ὁποῖον σέλλει ὁ Σουλτάνος διὰ νὰ ἐμπαρκαρίσῃ εἰς τὰ παράλια τῆς ἐλλάδος. Ἀσῶς περὶ τῶν 4000 ἀνθρώπων, πρὸς ἀπόδρασιν κατὰ τῆς Χίου.

Εἰς τὰς 3 τοῦ τρέχοντος ἐξέπλευσεν ἀπὸ Πόρου ἡ Κερκύρα Ἰδρα, τὸ Ατμακινήτου ἡ Ελλὰς, τὸ Βρίκιον ὁ Σωτήρ, καὶ μία ἑλπίστα, πρὸς βεήθειαν τῆς πολυπαθοῦς Χίου. Οὐ γὰρ θέλει ἐκπλένσῃ καὶ τὸ δίκροτον ἡ Ἑλλὰς, ὑπὸ τῆς ὀδηγίας τοῦ Γενάρχου μας Ναυάρχου Α. Μιαούλη, ὁμοίως διὰ τὴν Χίον. Εἴτε νὰ ἐπιτύ

4
χωσιν αἷμιον τέλος καὶ νὰ ἐλευθερώσωσιν ἐντελῶς τὴν πολυπαθὴν ἐκείνην νῆσον!

Ἰδρα.

Κατὰ τὰς ἐποίας εἰδῶσις ἔχομεν μὲ μεγάληνμας δυσαρίαςκεαν μαρθάνομεν ὅτι ἐφαπτομένη ἡ παράλις εἰς τὴν Τρίαν, Ε. Σ. Παν, καὶ Ἀθήνας, τρεῖς ἀπεφυγὴν λοιπὸν τοῦ ὁλοφύρου τεύτου πάθους, τὸ κενὸν μας ἐδιώκει ὁ ἀνευχθῆ ἐκ νέου τὸ ὅδον λοιμομερίων, (λοζαρίτο), ὡς ἄλλοτε ἔδεκα ἡμέρας φυλακῆς (κουαρευτίνα) κέρνοον εἰσι ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν Τρίαν καὶ Ἀθήνας, οἱ δὲ ἀπὸ τὴν Εὐβοίαν 41.

Τὸ Ρωσικὸν δίκροτον ἡ Κωνσταντινα, ἔχον μέσκα τὴν Ε. Κόμητα δὲ Ριθονίερ μετὰ τῆς ἐν γενοῦς οἰκογενείας του, ἄρτι τὴν Ἀγῶνα τῇ 28 τοῦ Δεκεμβρίου, διὰ Κερρούς. (Ε. Μ.)

Ἡ ἀπολογία (1) τοῦ κυρίου Γερσκέη παρομοιάζει τοὺς καταράκτας τοῦ οὐρανοῦ. Ἀν ἀπὸ τοῦ ῥιβάτου τῆς Ηαυδάρης ἐβῆλθον ὅλα τὰ κακὰ καὶ ἐμεινεν ἡ ἐλπίς, ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Γερσκέη, ὅλαι αἰτιολογικαὶ γνώσεις, ἐκτὸς τῆς προσωπικῆς ὁδρεως, ἡ ὁποία δὲν ἐμφανέται εἰς τὸν ἐγκεφαλὸν του. Ἡ ἐλλὰς παρατηρήσεις ἤθελα καὶ μὴ εἰς τὴν ἀγίαντου γραφῆν, ἀν ἔτρεπε νὰ ἰνασχεληθῇ εἰς τοιάυτα. Ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ κενοδοξία τὸν κατακυριεύουν. Τὰ λογία του εἶναι οἱ μάρτυρες. Μὲ τὴν καταχέρησιν τοῦ ὀνοματός του φαντάζεται νὰ ἔκαμε τὸ πᾶν τῆς Σαπφούς καὶ ἀγνοεῖ ὅτι τὸ σουλτανικὸν σκῆπτρον τῶν ἐξέχων μας εἶναι ἡ μένη αἰτία τοῦ καταγκυλισμοῦ. Όταν συζητῇ μίαν δυνατὴν διέκκησι, μὲ λέγον καὶ μὲ ἔργον, τότε θέλει ἰδῆ ὅτι βαπτισμένα θέλει τὸν ἐπειθυμίσειν, ὅτι ἡ κενοδοξία του ἀερεβατεῖ εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ὑπερβολῆς!

(1) ἰδὲ ἀρθ. 85 τὴν Γ. Εφη

πρὸς τὸν κύριον Γεώργιον Καραϊσκάκη.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

21

ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 21. Υδρ., τῇ 5. Ιανουαρίου. 1828. Πέμπτη.

Ὅσον προτιμῶν τὴν Ἀλήθειαν
Ἀρις.

Γερὰ ἱστορία πάντε τέλλων ἰσπανικῶν, προπληρωτέα κατ' ἐξομολογίαν.
Εκδίδεται μίαν φεβρὺν τὴν ἐβδομάδα.

Ἀπολογητικὰ ἐκθέσει τοῦ Γραμμα-
τέως τοῦ Θ. Γρύβα.

Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ περιγράψω Συγγρασίαν
τοῦ Στρατηγοῦ Θεοδώρου Γρύβα. δὲν θέλω νὰ
ἀναφέρω καὶ ἐκθειάσω τὰ ἀνδραγαθήματά του,
κατὰ τὰ 7. ἔτη τοῦ ἱεροῦ τῆς πατρίδος
ἀγώνος, εἰς Μακρινόρευσ, Δουτράκι, Βιζύαν,
Κιατότι, Πέτα, Ἀργαν, Ἀσέν τοῦ Σερρομέρου
τοῦ Αἰαίμπερ γεφύρι, τὴν πολιορκίαν τοῦ Με-
σολογγίου ἐπὶ τῶν τριῶν πασιδαν Ὀρέ, Κυ-
ριταχῇ καὶ Ιερσῇ. «Βραχὺρι, Μπέρσοβι,
Ἀσικρον, Κατοχῶν, Γαζούνη, τὰς Πάτρας,
τὴν Νταβίαν, Μοθόνη κτλ. Τα ὁμολογῶν
ἀρκετὰ πολλοὶ σημαντικὴ τῆς Ἑλλάδος, στρα-
τιωτικοὶ τε καὶ πολιτικοί, παρεννεθέτες πολλά-
κις αὐτέπται καὶ σεφανῶται αὐτῶν. Τὸ ἔθνος
ὅλον ὁμολογεῖ τὴν ἔξοχον ἀνδρίαν του, καὶ ὁ-
δὲν ἐξερχε μήτε ὑποκριτικῶς καὶ νὰ δώσῃ λόγον
ὑποταγῆς εἰς τὸν Σουλτάνον ὡς ἄλλοι πολλοὶ
ἐξερχαν. αὐτοὶ ὁμολογῶν καὶ τὸν ἀπαράδειγμα-
τον ἐθουσιασμόν του καὶ τὴν αὐτόρρητον ἐν-
τίον τῶσων ἀντεκρυγῶν εἰς Μεσολόγγιον ἐκ-
στρατευσίῃ του, ὅταν ὁ Ιμπράιμης καὶ Κιουτα-
χῆς γεώτατα ἐπολιόρκησαν.

Ὁκαρὸς τῆς Συγγραφῆς τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν
τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε μακρὸν πλέον. εἰς αὐτὸν
ἀφίνω καὶ τὴν.

Εἰ δὲ περιορίζομαι νὰ ἀναφέρω, ἕσον συν-
τομώτερον τὰ κατὰ Νάυπλιον μένου, διότι
ἀρεθὺν ἤσαν.

Σπουδάρχαι Πελοποννήσιος διοργανίζουσι γεν-
κὴν λεπιτασίαν τῶν Βυρμελιῶν ἀπὸ τοῦς Χα-
τεταπίους των, ἀποσταθὺν τὴν φρουρὰν Πα-
λαμνίδου, καὶ ζητοῦν μὲ χρήματα καὶ ὑποσχέ-
σει τριῶν καὶ ἀξιομέτων εἰς τὰ κάμουν ὑπό-
δουλα τῶν κοκλῶν των. Δὲ ἔλλειψε πολὺ, ἐπεὶ δὲ
μετὰ τὴν ἐκ Μεσολογγίου ἐνδοξὴν ἔξοδον, οἱ
Στρατιῶται γυμνοὶ καὶ πενησμένοι, ὠρσίαζαν
τὸν πηγμένον ὅστις δὲ νὰ νῆα πλέεται ἀπὸ
τὰ μαλίστα του. ὁ σπουδαρχικὸς σκοπὸς φανεῖται
καὶ οἱ Στρατιῶται λατῶν ἐνόνουσαι σφετερότερα
πέρρου τὰ ὑποσχεθέντα χρήματα, πέρρου καὶ
τὸ Παλμνίδι, ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς δέχεται
ὁ Στρε. Γρύβας. καὶ γίνεται ἡ τοῦ ἀγανῆσαν
Κερκερκίην ἐκστρατεία τῆς Βυρμελῆς, πρὸς
ἐπεματίωσιν τῶν σπουδαρχικῶν σκοπῶν.

Εὐφραμένη πολιτικὴ τῶν ἐπὶ κεφαλῇ τῆς
ἐπικηρικῆς Ἐπιτροπῆς σπουδάρχων βέλη τὴν δι-
αίρεσιν καὶ ἀντιζηλίαν τοῦ στρατιωτικοῦ ἔθους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ